



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 46. Diversorum conatus pro reddenda Ecclesiæ pace.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

§. XLVI.

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.*Diversorum conatus pro reddenda
Ecclesiæ pace.*

Communis jam erat Romæ pene omnium opinio, reducto semel Noailio Cardinale causam finiri, & dissidia, quibus hucusque Ecclesia scinderetur, penitus extingui: Eapropter non pauci in excogitandis concordie mediis strenue desudabant; hos inter haud infimus erat P. Girardus Presbyter Oratorii, qui junctis cum Davila Cardinale consiliis optimum fore judicabat, si ex pluribus Hæreticorum libris propositiones per Constitutionem damnatæ extraherentur, hæque a Theologis solide confutarentur, edito desuper libro, quem summo Pontifici nuncupatum, & a S. Officio discussum Episcopi, qui Constitutioni adhærerent, adoptarent, quo facto Pontifex decretum ederet, vi cuius saltem indirecte, Constitutionis doctrina approbaretur, simulque reprobaretur abusus, quo hæretici eandem Constitutionem hucusque contaminassent. Demum vero Appellantibus præciperetur, ut hujus libri doctrinam amplecterentur, & cuncta, quæ contra Constitutionem, ac reverentiam Apostolicis decretis debitam lingua vel

Q 4 calamo

Sæc. XVIII. calamo moliti essent, ex animo rejice-
 A. C. 1726. rent. Ut autem hos Noaillius suo exem-
 plo ad debitam submissionem eo cer-
 tius pertraheret, ceteris prior sequenti
 formulæ palam subscribere juberetur:
*Profiteor coram Deo, recipere me cum re-
 verentia, & animi demissione ac sincero
 corde Constitutionem sanctæ memoriæ Cle-
 mentis XI. quæ iis verbis incipit: Uni-
 genitus Dei Filius, ac damnare Cl. Pro-
 positiones ex libro Reflexionum Quesnellii
 excerptas sub qualificationibus respectivè
 in dicta Constitutione enuntiatis: insuper
 plura (seu) quædam a me scripta, præ-
 sertim in Instructione Pastorali Anni 1719.
 quæ sanctæ Sedi displicuerunt, sincere re-
 jicio, ac reprobō. Datum &c. Placuit
 hoc consilium Daviæ Cardinali, Pon-
 tifex vero de illius successu dubitavit,
 censuitque, ad illius executionem ad
 minimum unius anni moram requiri:
 nihilominus tamen Davia Cardinalis
 desuper ad Noaillium Cardinalem lite-
 ras dedit, ad quas hic respondit,
 tædium sibi afferre repetitos conatus
 pro obtinenda pace non modo inca-
 sum adhibitos, sed etiam ipsi veritati,
 & Franciæ tranquillitati noxios, præ-
 cipue cum veritas per denegatam ar-
 ticulorum XII. Approbationem & per
 Carnutensis, Santonensis & Massiliensis
 Præsulum mandata palam fuisset im-
 pugna-*

pugnata, & Episcoporum potissimi doctrinæ summam Anno 1720. approbatam a S. Officio revocari peterent: De cetero se Constitutionem sub terminis nuper propositis haud cunctanter recipere, nimis tamen asperis verbis expositam esse Instructionis Pastoralis revocationem; sufficere enim, si vel minimam schismatis umbram a sua Diœcesi removeret, ac propterea cunctis fidelibus inhiheret, ne ullum scriptum aut pro ipso, vel contra ipsum editum legerent; sibi enim summopere displicere, si in suis scriptis præcipue in Instructione quicquam sacræ Sedi contrarium contineretur, ac propterea illud omne ceu non dictum aut scriptum esse velit, ac sincero corde detestaretur, si quis hisce scriptis contra mentem S. Sedis quoquo modo uti vellet. Cum autem ex hoc responso haud obscure inferretur, Noaillium ab acceptando hoc consilio valde alienum esse, hinc aliud, idque magis accommodum conciliationis proponebat medium Papæ Nuntius, opera usus P. Francisci Latenai Carmelitæ Doctoris Sorbonici. Hic tum Romæ doctrinæ famæ clarissimus Congregationis Indicis Consultor ac Inquisitionis Romanæ Qualificator, instante Ludovico XIV. Galliarum Rege, in Francia Visitatorem Apo-

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

Sæc. XVIII. solicum FF. Eremitarum Excalceato-
 A. C. 1726, rum S. Augustini agebat. Hunc ergo

Virum Regi acceptissimum Apostolicus
 Nuntius in Gallias accersiverat, ut
 Noaillo proponeret, quatenus Consti-
 tutionem sine relatione & modificatione
 utpote Ecclesiæ ipsius contraria, re-
 ciperet, simulque declararet, se nul-
 lam rationem suæ Instructionis aut alio-
 rum, quæ vulgasset, habere, sed hac
 in re sese decisionibus Ecclesiæ, &
 S. Sedis iudicio conformare, palam-
 que profiteri, quod ab omni novitate
 alienus esset, semperque fuerit, nil-
 que præter veritatem quæreret, ac
 unice desideraret, ut Ecclesiæ pax, &
 plena & perfecta unitas redderetur &c.
 Cum autem nonnulli obtenderent, Ec-
 clesiæ doctrinam per Constitutionem
Unigenitus labefactari, ideo Pater La-
 tenai proposuit, omnes, quas hi obten-
 derant, difficultates & dubia per mo-
 derati ingenii Theologos esse utrinque
 examinanda, & ex hisæqua & rationi
 consona, summo Pontifici exponenda,
 hasque propositiones si a Papa fuissent
 per Breve approbatæ, ad omnes Epi-
 scopos transmittendas esse: Placuit
 hoc consilium Noaillo: Ast Fleurius
 Foro-Julienensis Episcopus acriter sese
 opposuit, declarans, hac ratione po-
 stulari explicationes Constitutionis, in-
 de

de autem Jansenistis tripudiandi, Ap-
pellantium ausus vindicandi, & Ac-
ceptantes condemnandi palam occa-
sionem præberi, omnino igitur neces-
sarium esse, ut Instructio *revocaretur*,
nec id molestum fore Noaillo; non e-
nim insolitum esse, quod scriptum quod-
dam *in se bonum*, sed ex sequelis noci-
vum retractaretur, aliud ergo accep-
tationis simplicis mandatum a Noaillo
præprimis esse promulgandum. Atta-
men ad hæc Cardinalis respondit, se
nullatenus posse novam Constitutionis
acceptationem edere, nisi prius Ponti-
fex illius explicationes dederit, de ce-
tero autem esse in cælis, qui inter
iplos judicaturus esset. Paulopost ta-
men Cardinalis Noaillius indies magis
ad reconciliationem propensus videba-
tur: nec raro asserebat, quod jam ad
propinquum vitæ exitum ipsa etiam na-
tura ætate gravis eum pertraheret;
insuper iterati etiam gemitus sat a-
perte indicare videbantur, quod ex
præteritæ oppositionis memoria ejus
animus ingenti premeretur dolore:
unde Pontifex, qui assiduis precibus
Dei misericordiam implorabat, & jugi-
bus lacrimis mala afflictæ Ecclesiæ im-
pendentia deflebat, nondum omnem
futuræ reconciliationis spem abjecerat.

§. XLVII.